

deres toldbarrierer, så vi får mere adgang til deres markeder for industrivarer. Det er jo det, der er realiteten, vil jeg sige til hr. Steen Gade. De fine ord er vi langt hen ad vejen enige om, men når vi kommer til realiteten, hvordan det faktisk foregår med den danske regerings bistand nede i EU, så går det i den modsatte retning.

Kl. 15.55

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Nu synes jeg, at vi skal holde fast i, at det her skal være et udviklingsarrangement i WTO, for det er en udviklingsrunde. Derfor er landbrugspolitikken helt afgørende, og SF har lagt afgørende vægt på de ting, som hr. Frank Aaen jo godt ved der også er kommet ind i den her vedtagelse, f.eks. kompensationen og fokus på de fattige lande. Det er grunden til, at vi er medforlagsstillere til det her. Og så må vi jo se i øjnene, at vi har en fundamentalt forskellig tilgang til det der med protektionisme. Den er hr. Frank Aaen tilhænger af, den er SF og jeg ikke tilhænger af.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt vi så går med til det på GATS-området: Jamen det er jeg ikke tilhænger af. Jeg støtter den vedtagelse, der ligger her, og jeg har ikke støttet mandatet om sukker forleden dag, som mange vel opfatter som værende også en del af EU's forhandlingslinje. Jeg er ikke tilhænger af det. Jeg har forstået, at hr. Frank Aaen overdriver, men på de parallelle, der kan være på servicedirektivet i den danske diskussion, har vi de samme synspunkter, som vi har til servicedirektivet.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er jo meget svært at debattere, når man ikke kan forholde sig til de dokumenter, EU forsyner os med. I de dokumenter, der er fra EU, står det klart, at som modydelse for at fjerne de helt urimelige landbrugsstøtteordninger, som EU har, skal ulandene, bortset fra de allerallerfattigste, tvinges til at liberalisere serviceområdet; de skal tvinges til alvorlige sænkninger af deres toldsatser på industrivarerområdet.

Jeg går ikke ind for den protektionisme, EU's landbrugsstøtte er udtryk for, men jeg går skarpt ind for, at ulandene må have lov til at beskytte deres landbrug og deres industri og deres offentlige service, så den ikke bare skal kastes for ulvene. Og ulvene er i den her sammenhæng de store multinationale koncerner.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Ulvene er jo også frihandel i hr. Frank Aaens terminologi, og det er vi ikke enige i.

Ellers vil jeg sige, at jeg ikke mener, at man skal tvinge udviklingslandene, heller ikke mellemudviklingslandene, til at foretage nogen liberaliseringer eller andre ting på de der ømfindtlige serviceområder. Jeg kan bare konstatere, at der mener jeg måske det samme som hr. Frank Aaen. Og hvor galt er det egentlig, vil jeg sige til hr. Frank Aaen, at vi også er enige om noget?

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg synes, det er glimrende, at vi er enige om mange ting i Enhedslisten og SF.

Men jeg kan ikke forstå, at SF med den argumentation, som hr. Steen Gade kommer med her i dag, vil stemme for det forslag til vedtagelse, som regeringen også er med på. Det er fuldstændig absurd, at hr. Steen Gade fremlægger en linje, hvor han siger: Vi er i øvrigt slet ikke enige med regeringen. Men man er med på det samme forslag til vedtagelse, som ligger i lige forlængelse af den forhandlingslinje, som Europa-Kommissionen lægger i øjeblikket.

Hvordan har hr. Steen Gade det med at bakke op om et sådant forslag til vedtagelse og dermed sådan et forhandlingsmandat fra Europa-Kommissionen, som er i direkte modstrid med ulandenes interesser, sådan som ulandene selv udtrykker dem?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg har det godt med at fastholde proportionerne i det her. Det helt afgørende i den her forhandling er, at de fattigste ulande bliver hjulpet i den proces, som sker i verden, via beslutninger i WTO, og at vi får afviklet vores barrierer. Den vigtigste hindring for, at den fattige del af verden bliver rigere, skal væk. Det er proportionerne.

Så siger jeg, at jeg med hensyn til det, som Enhedslisten har gjort til det store mantra i den her diskussion, er grundlæggende enig i nogle grundprincipper. Vi skal ikke have et EU-servicedirektiv liket ind ad bagdøren via en beslutning i WTO. Det synes jeg da må være nok for hr. Rune Lund. Der er nærmest enighed, og der er ikke noget med, at jeg ved at stemme for det her forslag til vedtagelse har forpligtet mig til noget som helst andet end det, jeg siger her.